

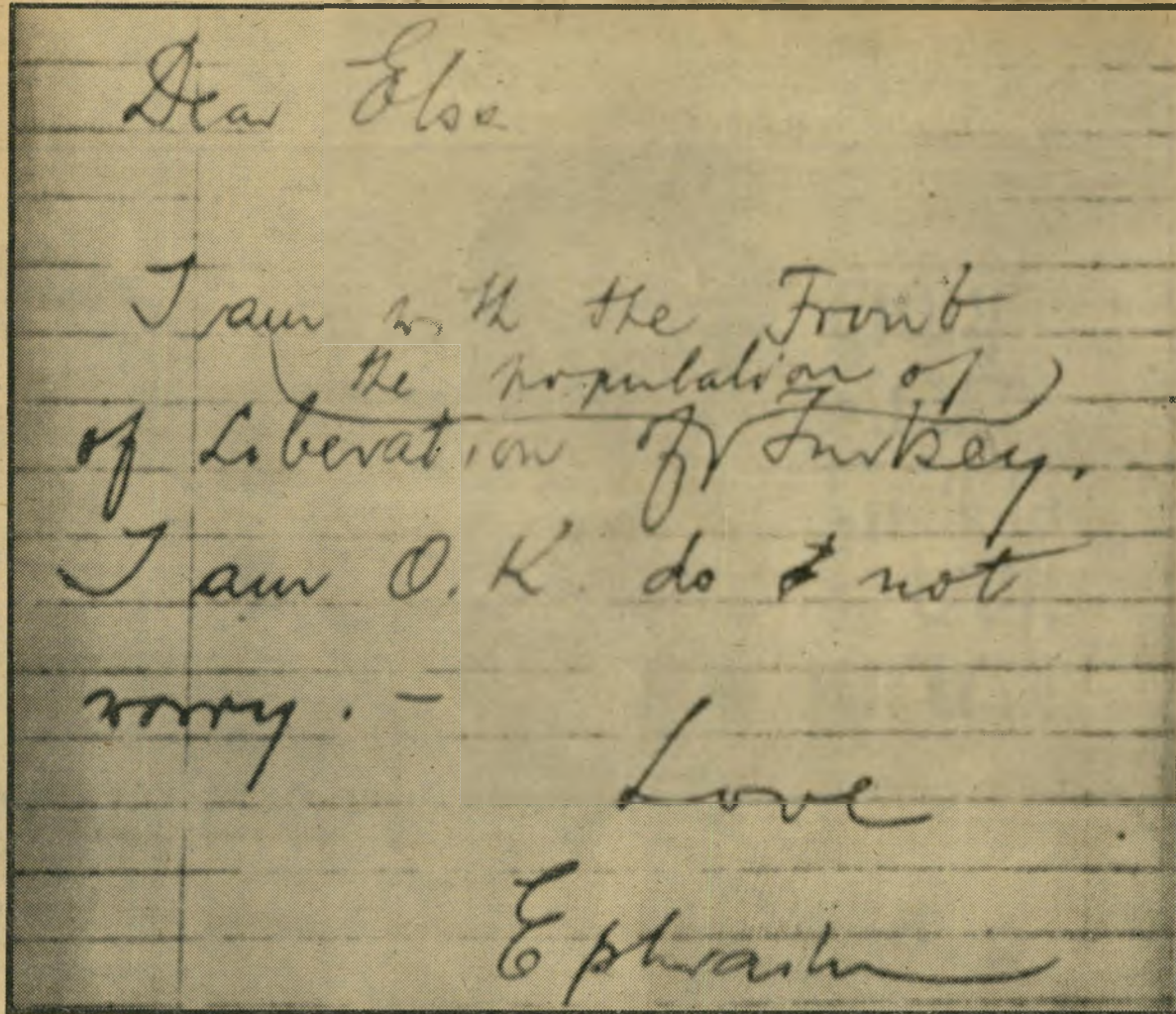
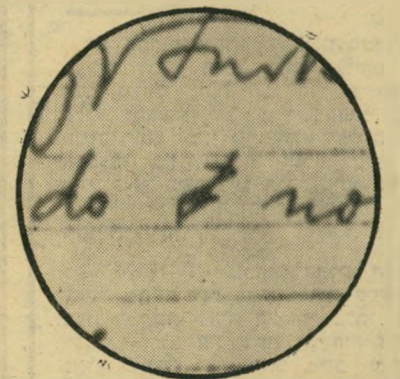
שפתותיהם ולקפוץ את אגרופיהם באכזר
בה: הפתרון היה פשוט כל כך והם לא
הצליחו למצוא!

שני סימנים במכתב

יה זה אפרים אלרום עצמו, שסיפק לחוקרים את המפתח ביצד למצוא, הוא עשה זאת כהזדמנות האחת והיחידה שהיתה לו לכך: כסימן החיים היחיד שיכול היה לשגר ממקום שכיו אל העיר למ החיצוני, בתקופה שבין חטיפתו לכין הירצחו.

זמן קצר אחרי שאלרום נחטף מהבית בו התגורר ברחוב קומיליאט קאסי, ברובע המגורים המפואר של איסטנבול, הגיעה לדירתו מעטפה ובה מכתב בכתב ידו. היה זה המכתב שכתב אלרום, לפי דרישת חוטפיו, ושהיה מיועד לאלוה, אשר תו. המכתב הכיל מספר שורות בלבד, שנקתבו על דף שנתלש ממחברת, ונאמר בו באנגלית: "אלוה, אני נמצא עם הך חזית לשיחרור העם התורכי. אני או.קיי. אל תדאגי. — אהבה, אפרים."

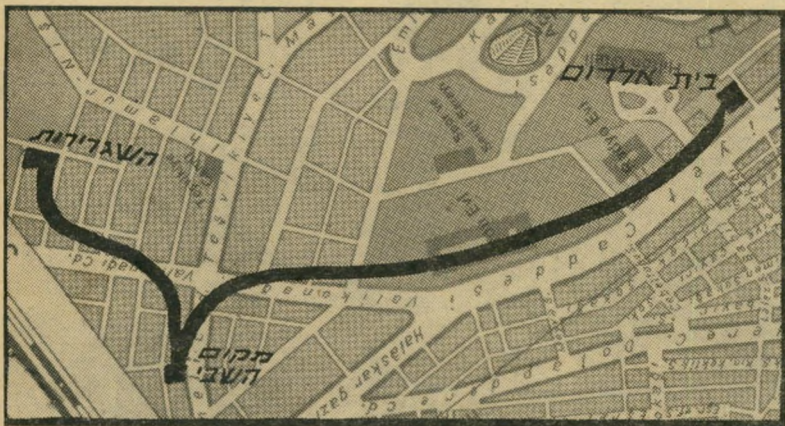
גילה מפקד משטרת איסטנבול, מוזאפר קאגלאר, לכתב העולם הזה: "מיד כשר הובא לידיעתנו דבר קיום המכתב התחלנו לבדוק אותו. ידענו שלא יתכן שרצין משטרה גבוה כמו אלרום, שעבד

זהו צילום מכתבו המקורי של הקונסול אפרים אלרום לאשתו אלוה, שנשלח בידי חוטפיו למחרת יום חטיפתו. במכתב ניתן להבחין בבירור בשני הסימנים, שהם יוצאי-אופן לגבי מכתב כה קצר שהוכתב על ידי החוטפים: הקשת בשורה השנייה, וסימן מחיקת האות בשורה ה-3'. החוקרים הבינו שאלה הם המדויקים.

הרמזים החבויים

שני סימני דרך-לגילוי מקום השבי

כך יש לפענח את הקשת המופיעה במכתבו של אלרום ל-אשתו (למעלה): "המקום בו אני מוחזק נמצא בין בית מגורי לבין בית הקונסוליה הישראלית". לרוע המזל לא הצליחו החוקרים להבין את הרמז ככה.

מפתח ב'

לזור גילויים אלה של צוות החוקרים לא היה ספק למפקד המשטרה באיסטנבול, שבמכתב שכתב הקונסול לאשתו, הוא הכי נים במתכוון שני סימנים וכי סימנים אלה נועדו להתוות את סימני-הדרך אל מקום הימצאו.

גילה מפקד משטרת איסטנבול: "התרפנו תחילה כסימן של האות המחוקקת. ניסינו לפענח מה מסי תתר מאחורי סימן זה ומה הוא מתכוון לרמזו. המסקנה אליה הגיינו עו החוקרים היתה שזהו סימן שנועד להיראות כסימן המקובל לגבי הדולר האמריקאי — \$. לאור זאת הבננו שאולי התכוון אלרום להירייע לנו שהוא נמצא בקרבת הקונסוליה האמריקאית באיסטנבול, הנמצאת ביניקוי (פרבר של איסטנבול לאורך חופי הבורסופורוס); או ליד הקולג' האמריקאי (המשך בעמוד 24)

הטוף העלה אותו על הנניר. מטרת הר חוטפים היתה להבהיר באמצעות המכתב לשלטונות התורכים מי היא המחותרת הר מחזיקה באלרום. ברור היה שהחוטפים הודיעו לו מראש כי שם המחותרת שר חספה אותו היא "החזית לשיחרור העם התורכי". טעות בכתובת השם לא יכלה להיות עניין של היסח הדעת, אלא טעות מכוונת, שנעשתה על ידי אלרום ככוונה תחילה, כדי שעל ידי תיקונה יתאפשר לו להוסיף במכתב סימן שאינו מילים. מחוץ לנוסח שהסכימו עליו חוטפיו.

גם הסימן השני, שהופיע בצורת אות מחוקקת, לא היה סימן מקרי. הסימן הופיע בין שתי מילים המופיעות יחד ב-Do Not. מי ששולט באנגלית כמו אלרום, כותב בדרך כלל את המילים האלה ביחד בצורת "Don't". גם אם הוא נהג לכתוב אותן בנפרד הרי ברור שר אחרי שכתב את המילה Do אין הוא מהסס אינו מילה לכתוב אחריה או מתי לבט בניסוח המתיאם.

ברור היה, לגבי הסימן השני, שר המילה שנמחקה בצורה מזוהה לא היתה האות N, הראשונה מהמילה שאלרום כתב אחרי המחיקה.

מפתח א'

כך יש לפענח את הסימן דמוי סמל הדולר: לנסוע מבית אלרום ישר, לפנות שמאלה, אחרי כן ימינה, ואז, בבית הנמצא מצד שמאל, נמצא מקום המעצר. השרטוט על גבי מפת איסטנבול מראה בבירור את פיענוח הצופן בו השתמש.

לא היה ספק שנוסח המכתב הוכתב לאלרום על ידי חוטפיו, או לפחות הוסכם עליו מראש לפני שהקונסול הישראלי הי

הסימן

זהו הסימן דמוי סמל הדולר, שלפיו טברו הר חוקרים בטעות, כי אלרום מתכוון להודיע שהוא נמצא בקרבת למוטד אמריקאי. ל-מעשה היה זה סימן דרך לבית בו נעצר.

במשך 28 שנים בשירות משטרת ישראל, ושהיה ראש ענף-החקירות של המשטרה הישראלית וחוקר מעולה, לא ינסה ל-שלוח הודעה במסגרת המכתב שנתנו לו לכתוב לאשתו אלוה, אילו אני הייתי נחטף הייתי עושה אותו דבר במקומו. "הרכבנו מיד צוות של 20 חוקרים מעיר לים, ביניהם גראפולוגים, פסיכולוגים ו-בלשים, בניסיון לפענח מה מסתתר מאחורי הסימנים שכתב אלרום במכתבו." למרות שהמכתב הכיל מילים ספורות בלבד, היו בו שני סימנים יוצאי-דופן:

● כאשר כתב אלרום את שמה של המחותרת שחטפה אותו והחזיקה בו, הוא כתב אותו תחילתה כ"החזית לשיחרור תורכיה". רק אחר כך תיקן את שם האירגון ל"החזית לשיחרור העם התורכי". את התיקון עשה בכך שהוסיף, מספר מילים מעל השורה שכתב ובאמצעות קשת המורה על הכי נסת מילה או קבוצת מילים לתוך משפט, צירף אותם למשפט.

● הסימן השני היה בצורת אות מחוקקת בין שתי מילים באנגלית לית שהופיעו בנוף המכתב, DO NOT.

שני סימנים אלה משכו מיד את תשורת לים של החוקרים. אחרי דיון קצר לא היה להם ספק, שאין אלה קיום ב-עלמא, אלא סימנים באמצעותם ניסה אלרום השבוי לרמזו באמצעים המוגבלים שיש בידו, על המקום בו הוא מוחזק ב-ידי חוטפיו.

ואלה היו ההנחות שהובילו למסקנה, כי במכתב מצויים סימני-דרך אל מקום שבו של אלרום: